

LÉLEKPARK

Ketreche zárva

HUBER ZOLTÁN

SKANDINÁV KRIMIS HANGULATOK NYÍREGYHÁZÁRÓL.

A nyíregyházi Mórincz Zsigmond Színház és az eddig leginkább rövidfilmekkel előrukkoló Blue Duck Arts alkotóműhely misztikus krimije minimum két dolog miatt biztosan üde színfolt a hazai műfaji palettán. A krokodilok között ébredő amnéziás férfi ügyében zajló nyomozás helyszínét, Szabolcs-Szatmár-Bereg megye székhelyét filmen viszont látni legalább olyan kuriózum, mint a város nem kevésbé izgalmas színészeit. A *Lélekpark* a Nemzeti Filmintézet színház és film együttműködésére kiírt pályázataára készült, de nem egy már létező színdarabot tévésít, hanem eredeti forgatókönyvből született.

Igaz, az eltérő hátterű és habitusú, de a szövevényes esetet éppen ezért megoldani képes és végül egymást is megkedvelő nyomozópáros nem kimondottan friss ötlet. Az alkotók meg is tesznek mindent, hogy alaposan árnyalják az ismerős alapkaraktéereket, így nemcsak a főváros-vidék, fiatal-öreg, nő-férfi, am-biciózus-kiégett ellentéppárokra játszanak rá, de komoly háttérsztorikat kanyarítanak mögéjük. A tüskés modorú és nagyon céltudatos fiatal

rendőr kimondatlan apa- és szeretethiányára jól rímel a traumatikus múltját piával tompító idős zsuru izzó magánya. Törvényszerű összecsiszolódásuk így hihetővé válik, a két főszereplő közötti dinamika mégis elsősorban a remek szereposztás miatt működik.

Staub Viktória mellékszereplőként korábban számos magyar sorozatban feltűnt és *A vizsga* folytatásában, *A játszma-ban* is látható. A fiatal színésznőnek itt is sokféle arca van, egyszerre tud határozottnak és sérülékenynek tűnni, az ő nevével később biztosan találkozunk még a moziban is. A *Lélekpark* legnagyobb talá-lata mégis Horváth László Attila, aki visszafogott eszközökkel, izgalmasan kelti életre a kiégett vén rókát. A nyíregyházi színész már rögtön az első pillanatban elnyeri a szimpátiánkat azzal, ahogyan a Keleti pályaudvar előtt gyrost majszol. A figura sebzett rezignáltsága végig érdekes, ez az alakítás bármilyen produkcióban megállná a helyét. Horváth László Attilát eddig elkerülték a filmes szerepek, a *Lélekpark* után remélhetőleg többször láthatjuk.

A két főszereplőnek bőven van tere és ideje az elmélyül-

tebb karakterábrázolásra, maga a sztori ugyanis a skandináv mintát követve az ügy és az elkövetők helyett a két nyomozóra fókuszál. A személyiségükkel együtt a traumáik is kirajzolódnak, amelyek végül az esettel is összefüggenek. A *Lélekpark* ezen a ponton csavar egyet a képleten és zsánert vált, az utolsó felvonásra a fantasztikum felé tolva el a klasszikus nyomgyűjtős-relfektálós történetet. Aki ismeri az egyik társrendező, Odegnál Róbert korábbi munkáit, az egyedül az utolsó pár percben ismerhet rá azokra a sötétebb tónusokra, amik a totálisan más világokban játszódó képregényeit és kis-filmjeit jellemzik.

Az is nyilvánvaló persze, hogy a már említett pályázat követelményei miatt az alkotók vélhetően kénytelenek voltak néhol a gombhoz varrni a kabátot. Bár Nyíregyháza érdekes hangulatokat kever a néhol szocreál felé hajó, máshol borongós rezignáltságot tükröző milióhoz, a világhírű helyi állatkert érezhetően nem sztoriból fakadó választás, hanem olyan megkerülhetetlen alap volt, amit mindenképp bele kellett dolgozni a sztoriba. Bár a krokodilos ébredés remekül mutat a tartalomeírásokban és felkeltheti a potenciális nézők figyelmét, az állatkert körül bonyolódó büntények és misztikus megoldások túlságosan is kimódoltnak hatnak. Így végül az a fura helyzet áll elő, hogy az eset felderítése helyett gyakran érdekfeszítőbb a nyomozók magán-életét követni, ami azonban nem képes üresjáratok nélkül kitölteni az alig hetvenöt perces játékidőt.

A Nemzeti Filmintézet említett pályázata egyéként „streaming szolgáltatásra és televíziós forgalmazásra készülő” filmeket támogat, ami erősen limitált költségvetést jelent. A tévéfilm címkéje felénk egyre szűkösebb ketrec, hiszen ez a megjelölés a platformok nagyobb átjárhatósága miatt szép lassan érvényét veszti. A *Lélekpark* alkotói látható igyekezettel próbálták elkerülni ezt a stigmát, néhol több, máshol kevesebb sikerrel. A streaming mindent elnyelő óceánjában a máshol nem látható helyszíneikben és arcaikban bízhatnak igazán.

LÉLEKPARK – magyar, 2021. Rendezte: **Odegnál Róbert** és **Horváth Illés**. Írta: **Belső Marcell** és **Csihar Arion**. Kép: **Kiss Gravi András**. Zene: **Zságer Varga Ákos**. Szereplők: **Horváth László Attila** (Laci), **Staub Viktória** (Vera), **Pregitzer Fruzsina** (Annamária), **Gulácsy Tamás** (Szanyó). Gyártó: **Blue Duck Arts**. 75 perc.

„Skandináv mintát követve”

(Horváth László Attila és Staub Viktória)

